



ΤΑΧ. ΜΕΙΟ ΚΟΥΜΟΥΝΑΡΙΟΥ

Αρ. Αδείας
01-1323



● ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ●
Όργανο όμωνύμου Συλλόγου
Χριστοκοπίδου 12, 105 54 - Άθήνα
www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα:
2103212713 - 2103212107
e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

● ΕΤΟΣ 62ο - ΤΕΥΧΟΣ 647 ●
● ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2019 ●

● «Ίδε ό άμνός τοῦ Θεοῦ ό αίρων τήν άμαρτίαν τοῦ κόσμου» (Ίωάν. α' 29) ●

Άδικαιολόγητη άμέλεια

Άσύγκριτος ό λόγος

Εκφράζοντας ή μιλώντας για τήν Άγία Γραφή, εξηγώντας τά όσα ούράνια μās άποκαλύπτει, έχεις δύο έρωτηματικά: Πώς νά τά πής και σέ ποιούς νά τά πής; Υπάρχουν άκροατές ή άναγνώστες, πού θά θελήσουν νά έκτιμήσουν τόν μικρό έστω κόπο τής έρμηνείας τών θείων λόγων; Μήπως ό κόπος γίνεται «είκη» (Γαλ. δ' 11), μάταια; Μήπως, άν εκλαϊκεύσουμε τόν τρόπο εξήγησης, προσέξουν περισσότεροι; Μήπως ή έποχή μας δέν «σηκώνει» τέτοιου είδους γραφής ή κήρυγμα;

● Κάποτε αυτός ό προβληματισμός κινδυνεύει νά γίνη τροχοπέδη στην έρμηνευτική προσπάθεια τής Έκκλησίας, ή, τό άκόμα χειρότερο, νά οδηγήσθι σέ έγκατάλειψη τήν άγιογραφική οικοδομή. Και σ' αυτό συνεπικουρεί και ή ένδοθεν ραθυμία.

● Οί σκέψεις αυτές διασκεδάζονται, όταν δής, ότι άκόμα και ό μεγάλος εξηγητής τών Γραφών και γλυκύτατος κήρυκας τής Έκκλησίας, ό άγιος Ίωάννης ό Χρυσόστομος, βασανιζόταν από παρόμοιους λογισμούς! Λέει ό άγιος Πατήρ: «Ήβουλόμην γνώναι σαφώς, ει τινες μετά τής προσηκούσης σπουδής τών λεγομένων ακούουσιν, ει μή παρά τήν όδόν τά σπέρματα ρίπτομεν οὔτω γάρ άν προθυμότερον τήν διδασκαλίαν έποιησάμην. Έροῦμεν γάρ, καν μηδείς άκούη, διά τόν έπικείμενον παρά τοῦ Σωτήρος φόβον. Διαμαρτύρομαι γάρ, φησί, τῷ λαῷ τούτῳ· καν μή ακούσωσιν, αυτός άνεύθυνος έση» (Ε.Π.Ε. 24,290). Μετά φρασίς: Θά ήθελα νά ξέρω καλά, άν μερικοί ακούνε μέ τήν άνάλογη προσοχή τά λεγόμενα, ή μήπως ρίχνω τά σπέρματα στό δρόμο. Γιατί έτσι θά έκανα μέ περισσότερη προθυμία τήν όμιλία. Έγώ θά μιλήσω, έστω κι άν δέν άκούη κανένας, έξ αίτίας τοῦ φόβου, πού άπειλείται από τό Σωτήρα. Διακήρυξε -λέει- στό λαό αυτόν, κι άν δέν ακούσουν, έσύ θά είσαι άνεύθυνος.

—Μήπως ρίχνω τούς σπόρους στό δρόμο;

—Κι άν κανένας δέν άκούη, έγώ θά μιλήσω!

• Η έλπίδα, ότι κάποιος μελετούν και προσέχουν, κάνουν πιο πρόθυμο το έργο της εξηγήσεως των Γραφών.

• Άλλωστε, πώς είναι δυνατόν και εγώ και όλοι οι πιστοί αδελφοί να σωθούμε, αν δεν προσέχουμε στο λόγο του Θεού, όπως αποκαλύφθηκε από τον Κύριό μας, τον Ήσού Χριστό, και τους αποστόλους Του; Άσύγκριτος ο Χριστός ακόμα και ως προς τους άγγελους. Άσύγκριτος σε αξία και ο λόγος Του. Και αλλοίμονο, αν δεν τον προσέχουμε! Άσύγκριτη και ή σωτηρία, που προσφέρει. Και αλλοίμονο, αν χάσουμε την ευκαιρία! Λέει ο άπόστολος Παύλος για την περισσότερη προσοχή, που απαιτούν ο λόγος του Χριστού και ή σωτηρία μας: «Διά τούτο δεί περισσοτέρως ήμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μή ποτε παραρρῶμεν» (Έβρ. β' 1). Δηλαδή: «Έμεις οι πιστοί πρέπει περισσότερο να προσέχουμε στα λόγια που κηρύχτηκαν. Για να μην έκπέσουμε από τη σωτηρία».

• Υπάρχει ο ανώτερος λόγος, ή τελεία αποκάλυψις, ή αιώνια και άξεπέραστη αλήθεια. Άκούστηκε και σε μᾶς. Και όχι μόνο. Τό έρώτημα είναι: Προσέχουμε;

Προσοχή! Προσοχή!

• Η Έκκλησία σε κάθε ευχαριστιακή σύναξη θέλει ν' άποσπάση την προσοχή μας: «Πρόσχωμεν!»! άκούμε επανειλημμένα, ιδίως τις στιγμές, που πρόκειται να εξαγγελθῆ ο λόγος (Άπόστολος, Ευαγγέλιο) ή να όμολογήσουμε την πίστι (τό «Πιστεύω») ή να γίνουμε μέτοχοι των φρικτών μυστηρίων (στη θ. Κοινωνία).

Προσοχή! Προσοχή!

• Νά μή χάσουμε κανένα από τά δι-αμάνια του λόγου!

• Νά μή καταφρονήσουμε την ύγι-αίνουσα διδασκαλία!

• Νά μήν άμελήσουμε τη μελέτη της Γραφής και την άκρόασι άγιο-γραφικών κηρυγμάτων!

• Νά μήν άποσπαστή ο νοῦς και άποπροσανατολιστούμε!

Προσοχή! Πρέπει να προσέχουμε σ'

αυτά που άκούμε από την αυθεντία της Έκκλησίας, από τό στόμα του σαρκωθέντος Θεού Λόγου. «Δεί περισσοτέρως ήμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι...».

• Αν μιά φορά πρόσεχαν στην Πα-λαιά Διαθήκη τό λόγο του Θεού, πολύ περισσότερο τώρα πρέπει να προσέχουμε τό λόγο της Καινῆς Διαθήκης. Λέει ο ιερός Χρυσόστομος: «Έπειδή υπό του χρόνου του πολλού μεγάλην είχαν περί της Παλαιᾶς υπόληψιν, ταῦτα δε ως νέα ἔτι καταπεφρόνητο, δείκνυσιν ἐκ περιουσίας, ότι τούτους δεί μάλλον προσέχειν. Πῶς; Μονονουχί λέγων, ότι του Θεού μέν και ταῦτα κάκεινα, ἀλλ' οὐχ ὁμοίως» (Ε. Π.Ε. 24,270). Μετάφρασις: Έπειδή, λόγω αρχαιότητας, είχαν μεγάλη υπόληψι για την Παλαιά Διαθήκη, ενώ αυτά στην Καινή, ως νέα ακόμα τά περιφρονούσαν, δείχνει μέ κύρος, ότι σ' αυτά πρέπει περισσότερο να προσέχουν. Σάν να λέη, ότι βέβαια του Θεού είναι και αυτά και εκείνα, ἀλλ' όχι μέ ὁμοιο τρόπο.

• Ο λόγος του Θεού δεν είναι άπλως για άκουσμα ή για διάβασμα. Είναι για προσοχή, για μελέτη, για βίωσι, για έφαρμογή. • Αν ο οδηγός αυτοκινητου δεν δίνη σημασία στον κώδικα οδικῆς κυκλοφορίας και δεν προσέχη τά σήματα και τις προειδοποιήσεις, άσφαλῶς κινδυνεύει να γλιστρήση, να συγκρουσθῆ, να πέση σε γκρεμό, να χαθῆ!

Ευεργεσία ο λόγος της Γραφῆς. Φωτίζει τό δρόμο μας. Μᾶς κατευθύνει άσφαλῶς στην πορεία μας. Έπιστημαίνει τους κινδύνους. Προλαβαίνει τις συγκρούσεις.

• Αν δεν προσέχουμε πολύ, ἄς φοβη-θοῦμε τό «παραρρῶμεν». Θα παραπέ-σουμε. Θα παρεκτραποῦμε. Θα πέσου-με στο χαντάκι, στη χαράδρα, στο γκρε-μό. Θα τσακιστούμε...

Προφητικός και άγγελικός λόγος

Προσοχή! Η Έκκλησία όφείλει ως κύριο και πρώτο έργο της να ἔχη τό λόγο, τό κήρυγμα, την κατήχησι. Ο Παύλος λέει: Άλλοίμονο σ' εκείνους, που

δέν προσέχουν (νοητικά και βιωματικά) στο λόγο του Θεού, πού ακούστηκε!

● Και αν δέν ακούστηκε; Τά πράγματα γίνονται ακόμα πύ τραγικά. Όχι τόσο γι' αυτούς, πού δέν άκουσαν, όσο γι' αυτούς πού έπρεπε και δέν φρόντισαν για τή μετάνοια του λόγου. Τά άλλα-πάλληλα έρωτηματικά του άποστόλου Παύλου άς βάλουν σέ σκέψεις όσους έχουν κληθή στο έργο τής διαποιμάνσεως του λαού και τής οικοδομής του σώματος του Χριστού:

«Πώς επικαλέσονται εις όν ούκ έπίστευσαν;

Πώς δέ πιστεύουσιν ού ούκ ήκουσαν;

Πώς δέ ακούσουσι χωρίς κηρύσσοντος;

Πώς δέ κηρύξουσιν εάν μή άποσταλώσιν;» (Ρωμ. ι' 14-15).

● Τό άσύγκριτο μεγαλείο του Χριστού άπαιτεί πολλή προσοχή. Δέν μίλησε πλέον ό Θεός μέ προφήτες, μέ άγιους, μέ άγγέλους. Μίλησε «έν Υίω». Κατέβηκε ό Θεός Λόγος, για να μεταδοθή ό θεϊός λόγος. Άν, λοιπόν, ό λόγος, πού έξαγγέλθηκε από άγιους και από άγγέλους, βεβαιώθηκε, και όποιος τον παρέβηκε, δίκαια τιμωρήθηκε, πώς θά γλιτώσουμε έμείς, πού ακούσαμε τον ίδιο τό Θεό, αλλά δέν ύπακούσαμε;

Τό έρώτημα αυτό άπασχολεί τον θερμουργό κήρυκα του λόγου, τον άπόστολο Παύλο: «Εί γάρ ό δι' άγγέλων λαληθείς λόγος έγένητο βέβαιος, και πάσα παράβασις και παρακοή έλαβεν ένδικον μισθαποδοσίαν, πώς ήμείς έκφενξόμεθα τηλικαύτης άμελήσαντες σωτηρίας; Ότις αρχήν λαβοῦσα λαλείσθαι διά του Κυρίου, υπό των άκουσάντων εις ήμας έβεβαιώθη» (Έβρ. β' 2-3). Δηλαδή: «Άν ό λόγος, πού λέχτηκε διά μέσου άγγέλων, βεβαιώθηκε ως αληθινός, και έπομένως κάθε παράβασις και παρακοή τιμωρήθηκε δίκαια, πόσο μάλλον θά μπορέσουμε έμείς να διαφύγουμε τήν τιμωρία, αν δείξουμε άμέλεια για τόσο σπουδαία σωτηρία; Αυτή ή σωτηρία άρχισε να κηρύττεται από τον ίδιο

τον Κύριο και βεβαιώθηκε σέ μάς από τους μάρτυρες, πού ήσαν αυτήκοοι, δηλαδή τους άποστόλους».

● Ποιός είναι ό «δι' άγγέλων λαληθείς λόγος»; Πολλές φορές ό Θεός χρησιμοποίησε πραγματικούς άγγέλους, για να μεταφέρει τό μήνυμά Του σέ άγιους ανθρώπους, όπως ό Μωϋσής. Για λόγο άγγέλων κάνει λόγο ό Παῦλος και στην πρόσ Γαλάτας Έπιστολή (γ' 19).

● Κάθε λόγος στην Παλαιά είναι από τον Θεό. Και ώφειλαν να προσέχουν οι άνθρωποι. Άναφέρει τους άγγέλους, για να δείξη τό σπουδαιότερο για τήν εποχή μέσο μεταφοράς του λόγου του Θεού.

Άγγελοι μέ πνευματική έννοια ήσαν και οι κήρυκες του Θεού, οι διδάσκαλοι του Ίσραήλ, οι προφήτες του Κυρίου. Άνθρωποι, πού όμως άγγέλλον τή βουλή του Θεού. Κάποτε δέ άγγελοι και ως προς τήν άγια ζωή τους. Και μέ τίς δύο έννοιες ήταν π.χ. άγγελος ό Ίωάννης ό Βαπτιστής. Λέει ό Θεός: «Ίδου έγώ άποστέλλω τον άγγελόν μου πρό προσώπου σου, ός κατασκευάσει τήν όδόν σου έμπροσθέν σου» (Ματθ. ια' 10. Μαλαχ. γ' 1).

Έκπλήρωσις του λόγου

Τό ζήτημα βέβαια δέν είναι, ποιόι οι άγγελοι, πού λάλησαν τό λόγο του Θεού. Τό ζήτημα είναι: Άν ό λόγος του Θεού πρό Χριστού, είτε ως λόγος άγγέλων, είτε ως λόγος άγγελικών ανθρώπων, εκπληρώθηκε. Πολύ περισσότερο θά εκπληρωθή ό λόγος τής Καινής Διαθήκης, ό λόγος του Θεού Λόγου. Κι αν ή παράβασις και ή παρακοή στον πρώτο λόγο δέν ξμεινε χωρίς συνέπειες, πολύ περισσότερο δέν θά μείνη χωρίς συνέπειες ή καταφρόνησις και ή κατά σύστημα παράβασις του ευαγγελικού λόγου. «Εί γάρ ό δι' άγγέλων λαληθείς λόγος έγένητο βέβαιος, και πάσα παράβασις και παρακοή έλαβεν ένδικον μισθαποδοσίαν, πώς ήμείς έκφενξόμεθα τηλικαύτης άμελήσαντες σωτηρίας;».

● Ό λόγος του Θεού είναι ευλογία.

Δέν είναι τιμωρία. Ἄλλ' ἂν δέν μᾶς συγκινῆ ἡ ἀγάπη καί ἡ ἀλήθεια, ὥστε νά πιστεύουμε καί νά πράττουμε κατὰ τό Εὐαγγέλιο, μήπως θά μᾶς ὠφελήσῃ ἡ ὑπενθύμις τῆς τιμωρίας γιά τήν ἀνυπακοή μας στό λόγο τοῦ Θεοῦ;

Καί προηγουμένως μίλησε γι' αὐτό ὁ Παῦλος: «Μήποτε παραρνωμέν». Καί τώρα κάνει λόγο γιά «ἔνδικον μισθαποδοσίαν».

• Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀληθινός καί «βέβαιος». Ὅσα εἶπε ὁ Θεός παλαιά ἐκπληρώθηκαν. Ἡ ἐκπλήρωσις τῶν προφητειῶν τοῦ παρελθόντος ἀποτελεῖ τήν ἐγγύησι γιά ἐκπλήρωσι καί τῶν προφητειῶν τοῦ μέλλοντος.

Προφητεύτηκε ἡ ὑψίστη εὐλογία, ὁ ἐρχομός τοῦ Θεοῦ στόν κόσμο. Πραγματοποιήθηκε. Μᾶς ἐπισκέφτηκε ὁ Θεός. Ὁ Μεσσίας ἦλθε. Ὁ Θεός «ἐφανερώθη ἐν σαρκί» (Α' Τιμ. γ' 16).

• Τό γεγονός τῆς πρώτης Του παρουσίας βεβαιώνει καί τό γεγονός τῶν ἐσχάτων, ὅτι θά γίνῃ καί ἡ δευτέρα Παρουσία.

Μισθαποδοσία

Ἄλλά καί ἀρνητικά φαίνεται ἡ βεβαιότητα καί ἡ ἀληθινότητα τοῦ λόγου. Ὅσοι πεισματικά ἀντιστάθηκαν στό λόγο τοῦ Θεοῦ, τιμωρήθηκαν. «Πᾶσα παράβασις καί παρακοή ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν».

• Εἴμαστε βέβαιοι, ὅτι ὁ λόγος τῶν προφητειῶν πραγματώθηκε. Ὁ Χριστός ἦρθε. Αὐτό φανερώνει τήν ἀπειρη Ἀγάπη τοῦ Θεοῦ.

• Εἴμαστε βέβαιοι, ὅτι κάθε παράβασις καί παρακοή, πού θά παραμείνῃ ἀμετανόητη, θά ἔχει μισθό τήν τιμωρία. Αὐτό ἀπαιτεῖ ἡ Δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Ἀληθής καί πιστός ὁ λόγος, διότι ἐν τῷ προσήκοντι καιρῷ τά πάντα ἐξέβη τά λεχθέντα. Ἡ τοίνυν τοῦτο φησιν, ἡ ὅτι ἐκράτησε, καί αἱ ἀπειλαί εἰς ἔργον ἤρχοντο. Ἡ λόγον φησί τά προστάγματα»

(Ε.Π.Ε. 24,274). Μετά φρασις: Βέβαιος, ἀληθινός καί πιστός ὁ λόγος. Διότι στόν κατάλληλο καιρό ἐκπληρώθηκαν ὅσα λέχθηκαν. Ἡ λοιπόν ἐννοεῖ αὐτό. Ἡ ὅτι ἐπικράτησε καί οἱ ἀπειλές γίνονταν πραγματικότητα. Ἡ ὡς «λόγος» ἐννοεῖ τά προστάγματα.

• Ὁ καιρός τῆς ἀπονομῆς τῆς θείας δικαιοσύνης δέν εἶναι πάντοτε ἡ παρούσα ζωή. Ἐνδεικτικῶς κάποτε ὁ Θεός ἐπιτρέπει ἢ θέλει ν' ἀμείβωνται καί ἐδῶ, ἀνάλογα μέ τίς πράξεις τους, δίκαιοι ἢ ἄδικοι. Ὅπωςδήποτε ὅμως ὅλοι ἀνεξαιρέτως θά λάβουμε τήν «ἔνδικον μισθαποδοσίαν». Ὁ Θεός θά ἀποδώσῃ ἐκάστω κατὰ τά ἔργα αὐτοῦ» (Ματθ. 1στ' 27. Ρωμ. β' 6. Β' Τιμ. δ' 14. Ἀποκ. κβ' 12).

Πόσο πρέπει νά μᾶς συνέχῃ τό γεγονός, ὅτι ἐμεῖς δέν παραβαίνουμε λόγο ἀνθρώπων ἢ ἀγγέλων, ἀλλά παραβαίνουμε τό λόγο τοῦ Χριστοῦ! Αὐτός ὁ λόγος εἶναι ζυγαριά ἀκριβείας γιά ὅλους. Λόγος τέλειος. Λόγος, πού ποτίστηκε καί ἐπικυρώθηκε μέ τό Αἷμα τῆς Καινῆς Διαθήκης.

Γι' αὐτό ὁ ἀπόστολος Παῦλος μιλάει γιά τήν τεράστια πλέον εὐθύνη τῶν χριστιανῶν, πού ἀμελοῦν τή σωτηρία τους. Καί ἀμελοῦν τή σωτηρία τους, ὅσοι παραμελοῦν τό λόγο τοῦ Χριστοῦ. «Εἰ γάρ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθείς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καί πᾶσα παράβασις καί παρακοή ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας;».

• Θά ξεφύγουμε ἀπό τή δίκαιη μισθαποδοσία; Αὐτήν κανένας δέν θά τήν ἀποφύγῃ.

Οἱ ἅγιοι ὅμως, ὅπως ἦταν ὁ Παῦλος, τή μισθαποδοσία αὐτή τήν ἀνέμεναν μέ «ἀποκαρδοκία» (Φιλιπ. α' 20), μέ χαρά καί λαχτάρα, μέ προσμονή βεβαίας ἐλπίδας (δόξας). Εἶναι οἱ ἀθλητές τοῦ καλοῦ ἀγώνα, πού ἀναμένουν τήν ἀπονομή τοῦ στεφάνου τῆς δικαιοσύνης (Β' Τιμ. δ' 8).

Ἄρχιμ. Δανιήλ Γ. Ἀεράκης

Ἐκκλησιαστικά

Κραυγή πόνου για τὸ σχίσμα

Γνωστός για τὴν πνευματικὴ του πορεία και τὴν ἱεραποστολικὴ του δράσι εἶναι ὁ σεβάσμιος ἐπίσκοπος π. **Σωτήριος Τράμπας**, μητροπολίτης Πισιδίας. Καίτοι, λόγω βαθυτάτου γήρατος, θά μπορούσε νά ἐφησυχάζη, ἐκεῖνος ἀξιοποίησε τὸν τυπικὸ τίτλο, πού τοῦ δόθηκε ἀπὸ τὸ Πατριαρχ. Κωνσταν/λεως καὶ ἀνέστησε ἀπὸ τὴ στάχτη τὴ Μητρόπολι **Πισιδίας καὶ Ἀτταλείας**. Τὸ πρόσφατο γεγονός τῆς ἀκουωνησίας, στήν ὁποία ἡ Ἐκκλησία τῆς Ρωσίας καταδίκασε τὸ Πατριαρχ. Κωνσταντινουπόλεως, ἔχει θλίψει τὸν σεβάσμιο Γέροντα, ἀφοῦ, ὅπως θά δῆτε, ἔχει τραγικὴς συνέπειες στήν ἀνασυσταθεῖσα Μητρόπολι Πισιδίας. Δημοσιεύουμε ἐγκύκλιό του, ὅπου φαίνεται ὁ ἐπισκοπικὸς του πόνος για τὸ σχίσμα.

Πρὸς τὸν ἱερό κλῆρο καὶ τὸ χριστεπώνυμο πλήρωμα τῆς ἐπαρχίας Πισιδίας, Ἀτταλείας καὶ Ἀλάνιας.

Ἀδελφοί-ἀδελφές καὶ παιδιά μου ἐν Χριστῷ ἀγαπητά.

Επί δέκα χρόνια ἀκούω τοὺς πόνους σας, τὰ προβλήματα σας, τίς ἀγωνίες σας καὶ προσπαθῶ νά κάνω για σᾶς, μαζί μέ τίς προσευχές μου ὅ,τι καλύτερο μπορῶ. Σήμερα ὅμως, ὁ πνευματικὸς σας πατέρας αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκη νά μοιραστεῖ μαζί σας τὸν δικό του πόνος καὶ νά ζητήσῃ τὴ δική σας προσευχή.

Θά ἤθελα νά γνωρίζετε, ὅτι ἡ ἀγάπη μου πρὸς τοὺς Ρώσους καὶ τὴν ἐν Ρωσίᾳ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία ἄρχισε νά ἐνθρονίζεται στήν καρδιά μου ἀπὸ τὰ φοιτητικά μου χρόνια, ὅταν ἀκούγαμε τοὺς σκληροὺς διωγμούς, πού εἶχε ἐξαπολύσει ὁ Στάλιν κατὰ τῆς Ἐκκλησίας. Τά ὅσα μαθαίναμε τότε μᾶς συνεκλόνηζαν. Γι' αὐτό, στό Οἰκοτροφεῖο πού μέναμε, εἶχαμε ἀποφασίσει μέ τοὺς συμφοιτητές καὶ φίλους μας, κάθε μέρα στήν κοινὴ προσευχή μας, νά ἀπευθύνουμε εἰδικές δεήσεις πρὸς τὸν Θεόν για τοὺς διωκόμενους χριστιανούς τῆς Ρωσίας.

Ἀργότερα ὡς πρωτοσύγκελλος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, αἰσθάνθηκα ἰδιαίτερη συγκίνηση μέ τὴν ἐπίσκεψη τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχῃ Μόσχας Ποιμένος, ὁ ὁποῖος μάλιστα μοῦ εἶχε χαρίσει ἕναν ἐπιστήθιο σταυρό, τὸν ὁποῖο φορῶ καὶ στίς θ. Λειτουργίες στήν Ἀττάλεια καὶ στήν Ἀλάνια. Ἐπίσης σταυρό καὶ ἐπισκοπικὸ ἐγκόλπιο τῆς Παναγίας μοῦ χάρισε ἀργότερα

καὶ ὁ ἀοίδιμος πατριάρχῃς Μόσχας Ἀλέξιος Β'. Τά κρατῶ ὡς κειμήλια, καὶ τά θεωρῶ σάν μιὰ παρότρυνση νά συμπαραστεκομαι πνευματικά στοὺς ὀρθοδόξους ρώσους ἀδελφούς.

Ἔτσι προετοιμασμένη ἡ ψυχὴ μου, σίρτησε ἀπὸ χαρὰ ὅταν, ἀπὸ τὸ 1992 καὶ μετὰ, ἔβλεπα νά ἔρχονται στήν Ἐκκλησία μας στή Σεούλ ὄλο καὶ περισσότεροι ἀδελφοί καὶ ἀδελφές μας ἀπὸ τὴ Ρωσία καὶ τίς ἄλλες χώρες τῆς πρ. Σοβιετικῆς Ἐνωσης, μετὰ τὴ διάλυσή της. Μέ τοὺς πρώτους ἐξ αὐτῶν, ἀρχίσαμε τὸ 1992 νά τελοῦμε θ. Λειτουργίες στὰ σλαβωνικά, ὀργανώσαμε χορωδία, τυπώσαμε ἱερὴς Ἀκολουθίες καὶ τὴ θ. Λειτουργία. Στὴν πρώτη του δέ ἐπίσκεψη στήν Κορέα ὁ οἰκουμενικὸς Πατριάρχῃς Βαρθολομαῖος θεμελίωσε στή Σεούλ τὸν ἱ. Ναὸ τοῦ Ἁγίου Μαξίμου τοῦ Γραικοῦ, ὥστε νά τελοῦνται ἀνελλιπῶς ἱερὴς Ἀκολουθίες καὶ θ. Λειτουργίες στὰ σλαβωνικά, χάριν τῶν σλαβοφώνων, οἱ ὁποῖοι ὄλο καὶ αὐξάνονταν. Φέραμε ἀγιογράφο ἀπὸ τὴ Ρωσία καὶ ἔκανε εἰκόνες μέ λαοφιλεῖς Ἁγίους τῆς Ρωσίας. Τοποθετήθηκε τὸ Εἰκονοστάσι ἀπὸ τὴν Ἁγία Πετρούπολη μέ εἰκόνες ρωσικῆς τεχνοτροπίας. Ἔτσι οἱ Ρῶσοι ἀδελφοί μας μπαίνοντας στό Ναὸ αἰσθάνονται οἰκεῖο τὸ περιβάλλον.

Ὅμως πολὺ πόνεσα, ὅταν παρ' ὄλα ὅσα κάναμε για τοὺς Ρώσους ἀδελφούς μας, πρὸ 20ετίας, ὁ προτεστάντης Γραμματέας τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν Κορέας μοῦ ἔφερε γράμμα τοῦ τότε Πατριάρχῃ Μόσχας, πού ζητοῦσε ἀπὸ τίς Προτε-

σταντικές Έκκλησίες της Κορέας δωρεά 500.000 δολλαρίων (Αμερικής) για να κτιστεί ρωσική Έκκλησία στη Σεούλ! Ο άνθρωπος ξαφνιάστηκε, όταν τον πληροφόρησα, ότι ήδη έχουμε ειδική Έκκλησία για τους Ρωσοφώνους, η οποία εξυπηρετεί άνετα τους προσερχομένους Ρώσους πιστούς... Αυτή η ενέργεια για μένα ήταν το πρώτο κτύπημα, που αισθάνθηκα στην καρδιά μου από όμοδοξο χέρι!

Δυστυχώς ακολούθησαν και άλλα, όπως χειροτονίες Κορεάτου υπό Ρώσου Μητροπολίτη, άλλες ιεροπραξίες του στη Σεούλ, εν αγνοία του Μητροπολίτη Κορέας κ.λπ. Πόσο λυπήθηκα, όταν Νάος, που έκτισα στο Σόλο της Ινδονησίας κατελήφθη από Ρώσο Μητροπολίτη και από δεκαετίας και πλέον δεν μās επιτρέπει να λειτουργήσουμε στο ναό αυτό της Αγίας Τριάδος. Αλληπάλληλοι οί πόνοι!

Παρά ταυτα η αγάπη μου προς τους Ρώσους δεν μειώθηκε.

Πρό δεκαετίας, για λόγους υγείας, υπέβαλα την παραίτησή μου στον Οικουμενικό Πατριάρχη από τη θέση του Μητροπολίτη Κορέας, με σκοπό να αποσυρθώ στο Μοναστήρι μας έξω από τη Σεούλ. Η Ίερά Σύνοδος δέχτηκε την παραίτησή μου και μου απένευσε τον τιμητικό τίτλο του Μητροπολίτη Πισιδίας-Αττάλειας-Σίδης. Η Μητρόπολη αυτή για τους γνωστούς λόγους, από το 1922 ξεμενε χωρίς καθόλου χριστιανούς. Αυτό σήμαινε, ότι δεν θα έχω να κάνω τίποτε στην έρειπωμένη αυτή Μητρόπολη και θα μπορούσα να ήσυχάσω τά τελευταία χρόνια της ζωής μου στο μοναστήρι μου.

Όμως εκείνες τις ημέρες ο αοίδιμος Πατριάρχης Μόσχας Άλέξιος Β΄, είχε στείλει στον Οικουμενικό Πατριάρχη Βαρθολομαίο γράμμα, με το οποίο τον πληροφορούσε ότι στην Αττάλεια είχαν εγκατασταθεί χιλιάδες Ρώσοι και τον παρακαλούσε να αναλάβει την ποιμαντική τους μέριμνα, καθώς βρίσκονταν σε κανονικό έδαφος του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Όταν μου έδωσε ο Πατριάρχης και διάβασα το γράμμα αυτό, για μία στιγμή είδα τά σχέδιά μου για ήσυχη ζωή να καταρρέουν. Όμως η βαθεία μου αγάπη για τους Όρθοδόξους Ρώσους, που αναζητούσαν καλύτερη ζωή

μετά από 70 χρόνια διωγμών, με έκανε να πω τό Ναί στον Πατριάρχη και να αναλάβω, με την εύλογία του τό έργο αυτό. Άρχισε, με τη χάρη του Θεού ό άγώνας για να εξασφαλίσουμε ιερούς ναούς, ιερείς και όλα όσα χρειάζονται...

Γνωρίζετε, αγαπητά μου παιδιά, τίς προσπάθειες και τίς άγωνίες όλων μας τότε, να βρούμε ναό στην Αττάλεια, να τον αγοράσουμε και μάλιστα πανάκριβα, με τό τεράστιο ποσό των 500.000 ευρώ, και άς ήταν έρειπωμένος. Στη συνέχεια να τον αναστηλώσουμε, διακοσμήσουμε, έξοπλίσουμε, ώστε τον Σεπτέμβριο του 2011 να είναι έτοιμος για Θυρανοίξια. Όπως όλοι ξέρετε, παρόμοιος άγώνας έγινε, για να έχετε και στην Άλάνια τόπο λατρείας. Σέ 1.556.406 ευρώ άνέρχεται τό συνολικό ποσό, που χρειάστηκε να συγκεντρώσουμε για να καλύψουμε και πολλές άλλες ανάγκες... Πόσοι άνθρωποι από τό ύστέρημά τους έδιναν ό,τι είχαν για να βοηθήσουν τους Ρώσους άδελφούς, που έμεναν τόσα χρόνια αλειτούργητοι, να αποκτήσουν ναούς, για να μπορούν να εκκλησιάζονται και να κοινωνούν.

Και να, ό άλλος μεγάλος πόνος! Όταν, με τη βοήθεια του Θεού όλα τακτοποιήθηκαν, ήρθε "ώς κεραυνός εν αιθρία" η γνωστή απόφαση της Συνόδου του Μίνσκ: Οί Έκκλησίες στην Αττάλεια είναι... σχισματικές, όπως και όλες οι άλλες Όρθόδοξες Έκκλησίες, που υπάγονται στο Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως!

Δηλαδή όλοι οί κόποι και οί θυσίες χιλίων έπτακοσίων και πλέον χριστιανών, κυρίως από τό έξωτερικό, που προσέφεραν με τόση αγάπη τον όβολό τους, για να αποκτήσετε οί Ρώσοι Όρθόδοξοι στην Αττάλεια ναούς, πάνε χαμένες;

Άλλά κατά την απόφασι της Ρωσικής Συνόδου και ό Επίσκοπος και οί ιερείς, που αναλάβαμε την διαποίμανσή σας στην Αττάλεια και Άλάνια, μετά από την παράκληση του Πατριάρχου Μόσχας αοιδίμου Άλεξίου Β΄, είμαστε σχισματικοί!!!

Καταλαβαίνετε τον άβάσταχτο πόνο, που μου προκάλεσε αυτή η πολεμική όμοδοξων Ίεραρχών της αγαπητής μου Ρωσικής Έκκλησίας. Πόνο πρόσθετο, γιατί η κατά-

σταση αυτή προξενεί σέ μερικούς από σās ταραχή και αναστάτωση με θλιβερές συνέπειες.

Δύο πρόσφατα παραδείγματα:

—Είχε κανονίσει μία μητέρα στην Άλάνια, με την συγκατάθεση του άλλοδόξου συζύγου της, νά βαπτίσει τό παιδί της στην Έκκλησία μας. Άκούει την απόφαση του Μίνσκ, ρωτάει γνωστό της ιερέα στή Ρωσία, κι εκείνος της απαγορεύει νά κάνη τή βάπτισή στην “σχισματική” κατ’ αυτόν Όρθόδοξη Έκκλησία στην Άλάνια. Κατόπιν αυτού ή μητέρα πήρε την απόφαση νά αφήσει τό παιδί της άβάπτιστο!

—Άλλη περίπτωση: Πεθαίνει μία ρωσίδα. Οί συγγενείς της έρωτούν ιερέα στή Ρωσία τί νά κάνουν. Έκείνος τούς απαγορεύει νά καλέσουν τόν Όρθόδοξο ιερέα της Αττάλειας νά κάνει τή Νεκρώσιμη Άκολουθία. Άποτέλεσμα: Πήγαν και την έθαψαν ως άβάπτιστη!

Άραγε έχουν αναλογισθεί οί Ίεράρχες, πού έχουν έπωμισθεί την ευθύνη της σωτηρίας ψυχών, “ύπέρ ων Χριστός απέθανεν” (Ρωμ. ιδ’ 15), τίς θλιβερές συνέπειες, πού θά είχε ή απόφαση πού έλαβαν και την αναστάτωση πού θά προκαλούσαν στον Όρθόδοξο κόσμο;

Γι’ αυτό, παιδιά μου, ό πόνος μου κορυφώνεται και για την ψυχική ζημιά, πού προκάλεσαν στον έαυτό τους τά μέλη της Ρωσικής Συνόδου του Μίνσκ. Άν δέν συναισθανθούν τό όλίσθημά τους, θά είναν ύπόλογοι ένώπιον του Δικαίου Κριτού: για την ψυχική ζημιά, πού προξενούν στους άνά τόν κόσμο όρθόδοξους πιστούς, τούς όποιους, ως φαίνεται, καθόλου δέν ύπολόγισαν: για τό διασυρμό της Όρθοδόξου Έκκλησίας στά μάτια μή χριστιανών και έτεροδόξων: για τό σχίσμα, πού προξενούν στή Μία, Άγία, Καθολική και Άποστολική Έκκλησία: για την άγνωμοσύνη και έχθρότητα στην Έκκλησία της Κωνσταντινουπόλεως, από την όποία τό Ρωσικό Έθνος έλαβε τό φώς του Εύαγγελίου και άναγεννήθηκε.

Αυτό άλλωστε τό άνεγνώριζε και ό Μακαριώτατος Πατριάρχης και πασών τών Ρωσσιών κ. Κύριλλος, όταν την 4η Ίουλίου 2009, προσφωνώντας τόν Οικουμενικό Πατριάρχη Βαρθολομαίο, έλεγε: “Δέν πρέπει

νά λησμονούμε, ότι την Έκκλησία της Ρωσίας συνδέουν ιδιαίτερες σχέσεις με τόν πρώτο κατά την τάξη τών Διπτύχων Πατριαρχικό Θρόνο Κωνσταντινουπόλεως. Από αυτόν λάβαμε τό φώτισμα του φωτός της πίστewος και τίς αρχές λογίας σοφίας, την ναοδομία και την άγιογραφία, τή λειτουργία και όλη την ποικιλία της έκκλησιαστικής διαρθρώσεως”. Είθε νά φωτίσει και νά ένισχύσει ό Θεός τόν Μακαριώτατον Πατριάρχη Μόσχας νά τηρήσει τώρα τά όσα έγραφε την 9η Φεβρουαρίου 2009 προς τόν Οικουμενικό Πατριάρχη: “Παναγιώτατε... θά καταβάλλομεν όλες τίς προσπάθειες, για νά άναδεικνύεται έν όμονοία και ένώσει τό κάλλος και ή δόξα της Όρθοδοξίας”.

Γι’ αυτό, άδελφοί, άδελφές και παιδιά μου αγαπητά, σās παρακαλώ, όλοι μαζί νά συγκροτήσουμε ένα στρατόπεδο προσευχής. Όχι μόνο στίς κοινές μας λατρευτικές συνάξεις στους ιερούς Ναούς μας, αλλά καθημερινά καθένας μας νά προσεύχεται θερμά, για τό μεγάλο αυτό πρόβλημα, πού συγκλονίζει σήμερα την Όρθόδοξη Έκκλησία. Νά απευθυνόμαστε με πίστη προς την Κεφαλή της Έκκλησίας, τόν Κύριον ήμών Ίησούν Χριστόν, ό Όποιος πρό της σταυρώσεως Του παρακαλούσε τόν Πατέρα Του νά διασφαλίσει την ένότητα όλων όσων θά πιστευαν εις Αυτόν, “ίνα ώσιν έν καθώς ήμεϊς”. Και νά Τόν παρακαλούμε θερμά νά παύσει τά **σχίσματα** τών Έκκλησιών. Νά φέρει την ειρήνη και την **ένότητα** σέ όλόκληρη την Όρθόδοξη Έκκλησία. “Όστε αυτό, πού οί άγιοι άγγελοι έψαλαν την νύκτα τών Χριστουγέννων, νά γίνη πραγματικότητας: “Έπί γής ειρήνη, έν ανθρώποις ευδοκία”!

Μέ πατρικές ευχές

† Ό Πισιδίας

Σωτήριος

Τόμοι του «Βαπτιστού»

Κυκλοφόρησε ό τόμος του «Βαπτιστού» του **2018**. Δεμένος. Τιμάται **12 ευρώ**.

Διατίθενται με την ίδια τιμή Τόμοι και προηγουμένων έτών.

Τηλέφ.: **2103212713** και **2109765440**.

ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ

Ὁ Χρυσόστομος γιά τό Ναό (3)

Ναός καί λατρεία. Τακτικά ἡ στήλη αὐτή «Πρόσχωμεν» παρουσιάζει τόν τρόπο, πού στέκουν καί ἐκκλησιάζονται οἱ ὀρθόδοξοι πιστοί μέσα στό ναό. Στά τελευταῖα τεύχη ἀκολουθοῦμε τά ὅσα ὁ ἅγιος τῆς θείας Λειτουργίας, ὁ **ἱερός Χρυσόστομος**, ὡς καλός ποιμένας, ἐπισημαίνει, γιά νά γίνωνται οἱ πιστοί μέτοχοι τῶν ὅσων τελοῦνται στό Ναό. Συνεχίζουμε τίς ἐπισημάνσεις του σχετικά μέ τόν **τόπο**, πού εἶναι ὁ Ναός.

Ὅχι φαρισαϊκά!

Στό Ναό μπήκε καί ὁ Φαρισαῖος τῆς γνωστῆς παραβολῆς. Δέν πῆγε νά δείξει τίς ἀμαρτίες του, ἀλλά νά ἐπιδείξει τίς τάχα ἀρετές του! Δέν πῆγε νά δεηθῆ, ἀλλά νά καυχηθῆ. Δέν πῆγε γιά τόν Θεό, ἀλλά **γιά τό Ἐγώ**. Πόσοι καί σήμερα μπαίνουν στό ναό, μόνο καί μόνο γιά νά θρονιασούμε τόν ἐγωισμό μας! Ἐκεῖνος ἐπιζητοῦσε τό θαυμασμό τῶν ἀνθρώπων, ἀκόμα καί τό χειροκρότημα τῶν ἀγγέλων· ἐμεῖς ἐπιζητοῦμε φωτογραφίσεις καί ἐπιδείξεις, μουσικές κορῶνες καί φαντασμαγορικές χοροστασίες. Νομίζουμε, ὅτι εἴμαστε σπουδαῖοι, ἐνῶ εἴμαστε μηδαμινοί. Νομίζουμε πῶς τό παρουσιαστικό μας εἶναι στολισμένη βιτρίνα, καί ξεχνᾶμε τί κρύβεται πίσω ἀπό τή **βιτρίνα**.

- Ἀκόμα καί Τόν Θεό τόν θεωροῦμε χρωμένο! Σάν νά μᾶς χρωστάη, γιατί Τοῦ στολίσουμε τό ναό Του! «*Νομίζει χαρίζεσθαι καί ἡμῖν καί τῷ λαῷ, τάχα δέ καί τῷ Θεῷ, ὅτι εἰσηλθεν εἰς τόν τοῦ Θεοῦ οἶκον. Ὁ δέ οὕτω φλεγμαίνων, πῶς δυνησεται θεραπευθῆναι ποτε;...*» (Ε.Π.Ε. 23,60). **Με τ ἄ φ ρ α σ ι ς**: Νομίζει ὁ ἄλλος, ὅτι κάνει χάρι σέ μᾶς καί στό λαό, πιθανόν καί στόν Θεό, ἐπειδή μπήκε στόν οἶκο τοῦ Κυρίου. Αὐτός, πού πάσχει ἀπό τέτοιο ἀρρωστημένο ἐγωισμό, πῶς θά μπορέσῃ κάποτε νά γιατρευτῆ;...

Λιμάνι καί παράδεισος

- Γαληνεύει ἡ ψυχὴ μέσα στόν Ναό. Παύει ὁ θόρυβος. Φεύγουν οἱ βιοτικές μέριμνες. Ἦρεμεῖ ἡ ψυχὴ. Ὁ Χρυσόστομος παρουσιάζει τό ναό ὡς **λιμάνι** καί ὡς **ἐπίγειο παράδεισο**. «*Καθάπερ λιμῆν, πνευμάτων καί κυμάτων ἀπηλλαγμένος, πολλήν τοῖς ὀρμιζομένοις πλοίοις παρέχει τήν ἀσφάλειαν, οὕτω καί ὁ τοῦ Θεοῦ οἶκος, μετά πολλῆς παρέχει τῆς γαλήνης*» (Ε.Π.Ε. 26,446-448). **Με τ ἄ φ ρ α σ ι ς**: Ὅπως στό λιμάνι, πού δέν τό πιάνουν κύματα καί ἄνεμοι, καταφεύγουν τά πλοῖα καί βρίσκουν ἀσφάλεια, ἔτσι καί στό σπῆτι τοῦ Θεοῦ πολύ γαληνεύουν οἱ ψυχές.

- Καί σέ ἄλλο σημεῖο τονίζει: «*Τίς τοιοῦτος λιμῆν, οἷος ἡ Ἐκκλησία; Τίς τοιοῦτος παράδεισος, ὡς ἡ σύνοδος ἡ ἡμετέρα; Οὐκ ἔστιν ἐνταῦθα ὄφρις ἐπιβουλεύων, ἀλλ' ὁ Χριστός μυσταγωγῶν. Οὐκ ἔστιν Εὐα ὑποσκελίζουσα, ἀλλ' ἡ Ἐκκλησία ὀρθοῦσα*» (Ε.Π.Ε. 30,284). **Με τ ἄ φ ρ α σ ι ς**: Ὑπάρχει τέτοιο λιμάνι, σάν τήν Ἐκκλησία; Ὑπάρχει τέτοιος παράδεισος, σάν τή σύναξί μας; Ἐδῶ μέσα δέν ὑπάρχει τό φίδι, νά μᾶς ξεγελάσῃ ὁ Χριστός ὑπάρχει, πού μᾶς μυσταγωγεῖ. Δέν ὑπάρχει ἡ Εὐα, πού μᾶς ὀδηγεῖ σέ πῶσιν ἡ Ἐκκλησία ὑπάρχει, πού στέκει πάντα ὀρθία.

Β' Λατρεία

Μέ φόβο καί τρόμο

Ἄν ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Σωτήρας μας, ἔμπαινε μέσα σ' ἓνα λεγόμενο Ὄρθόδοξο ναό σήμερα, θα δεχόταν τή λατρεία μας; Φοβᾶμαι, ὅτι ἀκόμα θά Τόν ρωτούσα-

με σάν τήν Σαμαρείτιδα γυναίκα: Γιά τόν **τόπο**, ὄχι γιά τόν **τρόπο** τῆς λατρείας. Θά Τόν ρωτούσαμε, πού εἶναι ὁ τόπος γιά καλύτερη λατρεία, τό Γαριζίν ἢ τά Ἱεροσόλυμα (Ἰωάν. δ' 20); Σέ ποιά προσκυνήματα πρέπει νά ταξιδέψουμε γιά νά ἱκανοποιήσουμε τή θρησκευτική μας περιέργεια ἢ μάλλον τόν θρησκευτικό μας **τουρισμό**; Καί ὁ Κύριος θά μᾶς ἔδινε τήν ἴδια ἀπάντησι: «Πνεῦμα ὁ Θεός καί τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν ἐν πνεύματι καί ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν» (Ἰωάν. δ' 24).

• Ἄν ἔμπαινε μέσα στή σημερινή λατρεία μας ὁ Χριστός; Φοβάμαι, ὅτι δέν θά γινόταν δεκτός! Δέν θά ἤθελε νά φορέση τοὺς πολυποικίλους μανδύες καί τίς μίτρες καί νά κρατήση μεταλλικές πατερίτσες. Αὐτός, πού εἶναι «ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἰμάτιον» (Ψαλμ. 103.2), Αὐτός πού στό κεφάλι φόρεσε τό ἀγκάθινο στεφάνι, Αὐτός πού εἶναι ὁ Ἀρχιερέας τοῦ Σταυροῦ.

Ὁ ἱερός Χρυσόστομος μιλάει γιά **τρόπο**, ὄχι γιά τόν τόπο λατρείας. Ὅχι μέ τουπέ, καί ἐπίδειξι, ὄχι μέ μεγαλοπρέπεια, ὄχι μέ στόμφο καί ὕφος, ἀλλά μέ τρόμο καί φόβο προσερχόμαστε γιά τή λατρεία τοῦ «Μεγάλου Θεοῦ».

Ὁ ἅγιος Πατήρ, πού τό κρίσιμο σημεῖο τῆς λατρείας τό ξεκινάει μέ το «*Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου*», λέει γιά τό φόβο καί τό δέος, πού φέρνουν τά βήματά μας στόν τόπο τῆς λατρείας. «*Οὕτω δεῖ καί ἡμᾶς παρίστασθαι τήν τοιαύτην αὐτῶ δοξολογίαν προσφέροντας, δεδοικότας καί τρέμοντας καί ὡς αὐτόν ἐκείνιν τοῖς τῆς διανοίας ὀρώντες ὀφθαλμοῖς*» (Ε.Π.Ε. 8α,332). Μετάφρασις: Ὅταν προσφέρουμε τή δοξολογική λατρεία, πρέπει νά στεκώμαστε μέ φόβο καί μέ τρόμο. Διότι αὐτόν τόν ἴδιο τό Θεό βλέπουμε μέ τά νοητά μας μάτια.

Μέ εὐλάβεια.

Ἄν ὁ Χριστός ἔμπαινε στό χῶρο τῆς λατρείας μας καί κρατοῦσε τό εἰδικό θερμομέτρο, ἄραγε πόσους θά εὔρισκε νά ἔχουν τοὺς ἀναγκαίους βαθμούς; Καί τό θερμομέτρο τῆς λατρείας λέγεται **εὐλάβεια**.

- Εὐλάβεια σημαίνει προσοχή καί προσήλωσις.
- Εὐλάβεια σημαίνει προσευχή καί κατάνυξις.
- Εὐλάβεια σημαίνει σιγή καί μεταρσίωσις.

Μποροῦμε νά φαντασθοῦμε τόν Κύριο νά λειτουργῇ μέ θαυμαστές καί **χειροκροτητές**, μέ κάμερες καί **φωτογράφους**, μέ μουσικούς τενόρους ἢ μπάσους, μέ τυμπανοκρουσίες καί κωδωνοκρουσίες, μέ περιτρεχάμενους καί ὑπηρέτες, μέ βυζαντινή μεγαλοπρέπεια;

Τό τί σημαίνει εὐλάβεια τό ὑπογραμμίζει ὁ ἱερός Χρυσόστομος. «*Ὅταν ἐπί τῆς ἱερᾶς ἐκκλησίας σὺν ὑμῖν τῷ Θεῷ παριστάμενος, στραφεὶς ἴδω τοὺς μετὰ συνέσεως τε καί κατανύξεως ἀναπέμποντας τοὺς πρὸς Θεὸν ὕμνους καί τὰς δεήσεις, ἢ σιωπῶντά τινα καί σύννον ἐστῶτα καί ἀκροώμενον, καί ὑπὸ μόνῃς τῆς θεᾶς εὐθύς ἔνθους γίνομαι καί θυμηδίας πληροῦμαι καί δοξάζω τόν ἐν οὐρανοῖς Πατέρα Χριστόν, οὗ χωρὶς οὐδέν οὐδεὶς δύναται ποιεῖν τῶν καλῶν καί δι' οὗ πᾶν ἄνθρώποις τό κατορθούμενον*» (Ε.Π.Ε. 9,274). Μετάφρασις: Ὅταν βρισκώμαι μαζί σας στήν ἱερή σύναξι καί στρέφοντας τό βλέμμα μου βλέπω πιστοὺς, νά ἀναπέμπουν στόν Θεό ὕμνους καί προσευχές μέ προσοχή καί κατάνυξι, ἢ βλέπω κάποιον μέ σιγή καί **βαθεῖα προσήλωσι** νά ἀκούη τά λεγόμενα, τότε καί μόνο ἢ θεά αὐτή μέ γεμίζει χαρά καί ἐνθουσιασμό καί δοξάζω τόν Πατέρα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τόν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, πού χωρὶς Αὐτόν τίποτε καλό δέν γίνεται καί πού μέ τή βοήθειά Του τό πᾶν κατορθώνει ὁ ἄνθρωπος.

Γνωριμία με τόν ΠΑΥΛΟ

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Σωτηρία καί νόμος

Ρωμ. γ' 21

Φανερώθηκε ἡ δικαιοσύνη (στ. 21)

Δικαιοσύνη! Τό θέμα τῆς πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς. Ἡ λέξις «δικαιοσύνη» ἐδῶ εἶναι πρωτίστως μέ τὴν ἔννοια τῆς δικαιοσύνης. Ὅταν κανεὶς δέν μπορῆ νά βρῆ τί δικαιοσύνη, τὴν ἀθώωσι, διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς νομικῆς δικαιοσύνης, δέν μένει, παρὰ νά τὴν ἀναζητήσῃ διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγάπης, τῆς χάριτος. Ὁ δρόμος τῆς νομικῆς δικαιοσύνης γιὰ τοὺς Ἰουδαίους ἦταν γεμάτος συντρίμια. Σκόνταψαν ὅσοι νόμιζαν, ὅτι θά σωθοῦν διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Μωσαϊκοῦ νόμου, διὰ τῶν ἔργων τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης.

Πῶς ὅμως εἶναι δυνατό χωρὶς νόμο ν' ἀποφύγῃ κανεὶς τὴν τιμωρία, ἀλλὰ καὶ νά δικαιοθῆ;

● Πῶς; Ὑπάρχει τρόπος. Ἡ μᾶλλον φανερώθηκε, ἀποκαλύφθηκε ὁ τρόπος, πού ὁ ἁμαρτωλός, ὁ παραβάτης τοῦ νόμου, ὅχι μόνο δέν τιμωρεῖται, ἀλλὰ καὶ δικαιοῦνται καὶ σώζονται καὶ γίνεται κληρονόμος τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Ποίος ὁ τρόπος; Εἶναι «ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ» ἢ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Λέει ὁ ἀπόστολος Παῦλος: «Νυνὶ δέ χωρὶς νόμου δικαιοσύνη Θεοῦ πεφανέρωται, μαρτυρουμένη ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν» (στ. 21). Δηλαδή: «Τώρα ἔχει φανερωθῆ δικαιοσύνη, πού παρέχει ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὸ νόμο ὁ Θεός, καὶ μαρτυρεῖται ἀπὸ τὸ νόμο καὶ τοὺς προφῆτες».

● Τό ἀκατόρθωτο γίνεται κατορθωτό. Τό ἀδύνατο, δυνατό. Ὁ ἄβασος δρόμος πρὸς τὸν οὐρανό, γίνεται βεβός. «Χωρὶς νόμου δικαιοσύνη Θεοῦ πεφανέρωται» (στ. 21). Φανερώθηκε. Αὐτό σημαίνει δύο σημαντικές ἀλήθειες. Ἡ μία μιλάει γιὰ τὸ δυνατό τοῦ Θεοῦ, ἡ ἄλλη γιὰ τὸ ἀδύνατο τοῦ ἀνθρώπου.

● «Πεφανέρωται» (στ. 21). Συνήθως φανερόνεται κάτι, πού ὑπάρχει, ἀλλ' εἶναι κρυμμένο. Ὑπῆρχε πάντοτε, «πρὸ καταβολῆς κόσμου», τὸ σχέδιο τῆς θείας οἰκονομίας. Ὁ Θεός εἶχε σχεδιάσει τὴ σωτηρία τοῦ κόσμου διὰ τῆς σαρκώσεως τοῦ Υἱοῦ Του. Γι' αὐτὸ ὁ Χριστὸς λέγεται «προεγνωσμένος πρὸ καταβολῆς κόσμου» (Α' Πέτρ. α' 20. Ἰδέ καὶ Ἐφεσ. α' 4). Ἡ ἐκπλήρωσις τοῦ σχεδίου τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας ἐγένε βέβαια σέ κάποια χρονικὴ στιγμή, ἀλλὰ τὸ σχέδιο εἶναι προαιώνιο. Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ γιὰ τὸν πεπρωκότα ἄνθρωπο εἶναι προαιώνιος. Ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, ὡς κληρονομία τῶν ἀνθρώπων, εἶναι ἐτοιμασμένη «πρὸ καταβολῆς κόσμου» (Ματθ. κε' 34). Τό μυστήριον τοῦ Χριστοῦ ἦταν κρυμμένο, ἄγνωστο καὶ σ' αὐτοὺς τοὺς ἀγγέλους φανερώθηκε τώρα, πού ἦλθε ὁ Χριστὸς στὸν κόσμο. Εἶναι τὸ «μυστήριον χρόνοις αἰώνιοις σεσηγημένον, φανερωθὲν δέ νῦν» (Ρωμ. ιστ' 25).

● «Πεφανέρωται» (στ. 21). Φανερώθηκε. Ἀποκαλύφθηκε. Ἡ σωτηρία δέν εἶναι ὑπόθεσις ἀνθρωπίνης δυνατότητας. Δέν ἀνακαλύπτεται, ἀλλὰ ἀποκαλύπτεται. Δέν βρίσκεται ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ φανερόνεται ἀπὸ τὸν Θεό. Τό φάρμακο γιὰ τὴ θεραπεία ἀπὸ τὴ φρικτότερη ἀρρώστια, τὴν ἁμαρτία, δέν τό εὑρισκαν μόνοι τους οἱ ἄνθρωποι. Δέν τό εὑρισκαν οὔτε μέσα ἀπὸ τὸ νόμο, πού ὁ Θεός τοὺς εἶχε δώσει. Τελικὰ τὸ φάρμακο αὐτὸ ἀποκαλύφθηκε, φανερώθηκε καὶ δόθηκε, χαρίσθηκε στοὺς ἀνθρώπους. Εἶναι τὸ Αἶμα τοῦ Ἰησοῦ.

Φανερώθηκε ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ. Φανερώθηκε ὁ τρόπος, πού διάλεξε ὁ Θεός γιὰ τὴ δικαιοσύνη τοῦ ἀνθρώπου. Ἐνας τρόπος, πού στοίχισε στὸν Υἱό Του. Γιὰ νά φανερωθῆ

αὐτός ὁ τρόπος τῆς δικαιοσύνης, ὅπως τὸν βλέπουμε κυρίως στὸ Σταυρὸ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, συνεργάστηκαν ἢ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἢ σοφία τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ.

Στὰ μάτια τῶν προφητῶν (στ. 21)

Ἐν τῷ τρόπῳ τῆς δικαιοσύνης, πού φανερώθηκε στὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, δὲν εἶναι ἄσχετος μέ τὸ νόμο, μέ τὴν Παλαιὰ Διαθήκη. *«Μαρτυρουμένη (ἡ δικαιοσύνη) ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν»* (στ. 21). Ἐν τῷ τρόπῳ τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου δὲν ὑπῆρξε καινοτομία.

● Στὰ μάτια τῶν ἀνθρώπων ἦταν *«καινόν καὶ παράδοξον θαῦμα»*.

● Στὰ μάτια τοῦ Θεοῦ, πού ἔχει προδιαγράψει τὴν ἱστορία τοῦ ἀνθρώπου σ' ὅλες τίς φάσεις τῆς, δὲν ἦταν κάτι τὸ νέο. Ἦταν τὸ παλιὸ καὶ κρυπτόμενο, πού ἐγίνε φανερούμενο καὶ νέο. Λέγει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: *«Τὸ πεφανερωμένον ὡς παλαιόν καὶ κρυπτόμενον φανεροῦται»* (Ε.Π.Ε. 16β,514).

● Ἄλλὰ καὶ στὰ μάτια τῶν προφητῶν δὲν ἦταν τελείως ἄγνωστο τὸ μυστήριον τῆς δικαιοσύνης. Πολλές μαρτυρίες γι' αὐτὸ ἔδωσαν οἱ προφῆτες, ὅχι μόνο προετοιμάζοντας τὸ λαὸ γιὰ τὴ νοσταλγία καὶ τὴν ὑποδοχὴ τοῦ ἀναμενομένου Μεσσία καὶ Λυτρωτοῦ, ἀλλὰ καὶ προεικονίζοντας τὸ μυστήριον μέ διάφορες εἰκόνες. Εἶναι οἱ περίφημες προτυπώσεις τῆς Παλ. Διαθήκης προτυπώσεις γιὰ τὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, γιὰ τὸ πρόσωπο τῆς Παναγίας Μητρός Του, τῆς Θεοτόκου, γιὰ τὸ σημεῖο τοῦ Σταυροῦ, πού ὑπῆρξε τὸ μέσο τῆς λυτρώσεως. Κηρύσσεται ὁ Χριστός, *«μαρτυρεῖται»* καὶ μέσα σπὴν Παλαιὰ Διαθήκη. Εἶναι τόσο καταπληκτικὸ τὸ θαῦμα τῶν μαρτυριῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης γιὰ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας, ὥστε νὰ θεωρῆται θαῦμα πρὶν ἀπὸ τὸ Θαῦμα, μυστήριον πρὶν ἀπὸ τὸ Μυστήριον, σάρκωσις πρὶν ἀπὸ τὴ Σάρκωσι!

Ἐν τῷ νόμῳ διαφημίζει, τρόπον τινά, τὸ Εὐαγγέλιον. Ἐνας διαφημιστὴς παρουσιάζει ἓνα φάρμακον μέ πρωτοφανῆ λόγια καὶ ἐντυπωσιακές εἰκόνες, ἀλλ' ὁ ἴδιος δὲν κατέχει τὸ φάρμακον. Ἐν τῷ νόμῳ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης προετοιμάζει τὸ λαὸ γιὰ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, διαφημίζει τὸ μοναδικὸ φάρμα-

κὸ τῆς σωτηρίας, τὸν Ἰησοῦ, τὸ Μεσσία, ἀλλὰ δὲν διαθέτει τὸ φάρμακον!

● Καὶ γιὰ νὰ κάνουμε ἀκόμη σαφέστερη τὴν ἀποστολὴν τοῦ νόμου, ὡς πρὸς τὴ φανέρωσιν τοῦ μυστηρίου τοῦ Χριστοῦ, ἄς ἀναφέρουμε ἓνα ἀκόμη παράδειγμα: Μία πινακίδα σέ ἐθνικὸ δρόμον ὑποβοηθεῖ στὸ νὰ φθάσῃ ὁ ταξιδιώτης στὸν τόπον, πού ἀναζητεῖ. Ἐξυπηρετικὴ ἢ πινακίδα, καὶ μάλιστα καθοριστικὰ. Ἄλλ' ἢ πινακίδα δὲν εἶναι ὁ ζητούμενος τόπος. Δὲν σταματᾷ ὁ ταξιδιώτης σπὴν πινακίδα. Χαίρεται, πού τὴν βρῆκε, εὐχαριστεῖ αὐτόν, πού τὴν τοποθέτησε, ἀλλὰ προχωρεῖ, μέχρι νὰ φθάσῃ ἐκεῖ πού ποθεῖ. Ἐν τῷ νόμῳ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης εἶναι ἢ πινακίδα, ὁ ὁδοδείκτης, πού δείχνει τὴν πορείαν γιὰ τὴ μεγάλη ἀναζήτησι, γιὰ τὸ Χριστὸ καὶ τὴ σωτηρία. Χαίρομεθα γιὰ τὴν πινακίδα, γιὰ τὸ νόμον, εὐχαριστοῦμε τὸν Θεόν, πού τὸν ἔδωσε, ἀλλὰ δὲν παραμένουμε στὸ νόμον. Προχωροῦμε γιὰ τὴ σωτηρία.

Γιὰ ὅλους ἢ δικαίωσις (στ. 22)

Ἐν τῷ δικαιοσύνῃ τοῦ Θεοῦ, δηλαδή, ἢ δικαίωσις, προσφέρεται σέ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, ὅχι, ἂν ἔχουν τὸ νόμον, ἀλλ' ἂν ἔχουν τὴν πίστιν στὸν Ἰησοῦ Χριστό· στὸ Πρόσωπον, πού καὶ ὁ νόμος μᾶς προετοίμασε νὰ ὑποδεχθοῦμε. Λέει στὸν ἐπόμενον στίχον ὁ Παῦλος: *«Δικαιοσύνη δὲ Θεοῦ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς πάντας καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς πιστεύοντας· οὐ γὰρ ἔστι διαστολή»* (στ. 22). Δηλαδή: *«Ἐν τῷ δικαίωσις (σωτηρία) ἐκ μέρους τοῦ Θεοῦ παρέχεται διὰ τῆς πίστεως στὸν Ἰησοῦ Χριστό. Καὶ προορίζεται γιὰ ὅλους, ἀλλὰ παρέχεται σέ ὅλους ὅσοι πιστεύουν (Ἰουδαίους καὶ ἐθνικούς). Δὲν γίνεται, δηλαδή, διάκρισις»*.

● Ἐν τῷ δικαιοσύνῃ, ἢ δικαίωσις, εἶναι βασικὸ δῶρον τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸ δὲν σημαίνει, ὅτι δὲν συνεισφέρει κάτι ὁ ἄνθρωπος, γιὰ νὰ γίνῃ κτῆμα του. Τὴ μεγάλη εἰσφορά σπὴν συνεργασία τῆς σωτηρίας τὴν καταβάλλει ὁ Θεός τῆς ἀγάπης. Ἄλλ' ὑπάρχει καὶ ἡ συνεισφορά τῶν προφητῶν, πού δάνεισαν τὸ στίγμα τοὺς καὶ τὸν κάλαμό τους, γιὰ νὰ ἐτοιμάσουν τὸ δρόμον τῆς σωτηρίας. Συνεισφέρει καὶ κάθε ἄνθρωπος, ἀφού προκειμένου νὰ σωθῇ, ὀφείλει νὰ δεῖξῃ τὴν ὀλόθερμην πίστιν του.

Δ.Γ.Α.

Ἐκδημίες

Λύρα τοῦ πνεύματος

† Ὁ πρ. Καρπενησίου Νικόλαος

Στίς 15 Ἰανουαρίου ἀναχώρησε γιά τήν αἰώνιο πατρίδα ὁ σεμνός καί ταπεινός ἐπίσκοπος Νικόλαος (Δρόσος), πρῶ-
την Μητροπολίτης Καρπενησίου.

Πρωτότοκος υἱός ὑπερπολυτέκνου πτω-
χῆς οικογενείας τῆς Σαντορίνης.

Ἱεροπρεπῆς μύστης τῆς ψαλτικῆς.

Κατασκευαστής λειτουργός.

Ταπεινός ἐπίσκοπος. Τό 1979, μετὰ ἀπό 20ετή διακονία του στά Σέρβια τῆς Κοζάνης, ἐξελέγη Μητροπολίτης τῆς νεοσυσταθείσης Μητροπόλεως Καρπενη-
σίου. Ὁργωσε τήν ἐπαρχία του. Ἄλλοτε πάνω σέ ζῶα καί ἄλλοτε μέ τά πόδια ἐπισκεπτόταν καί τά πλέον ἀπομακρυ-
σμένα χωριά τῆς ἐπαρχίας του.

Ἄφησε παντοῦ τήν σφραγίδα τοῦ κα-
λοῦ ποιμένος. Τόν συνείχε ἡ ποιμαντική ἀγωνία. Εὐκαίρως, ἀκαίρως ἐξέφραζε τό ἐρώτημα: «Ποιμαίνεται ὁ λαός;».

Δάσκαλος ἱεραπόστολος

† Νικόλαος Κλημεντίδης

Στίς 18 Δεκεμβρίου ἀνεχώρησε γιά τούς οὐρανοῦς ἐκλεκτό μέλος τῆς Ἐκκλησίας, ὁ διδάσκαλος Νικόλαος Κλημεντίδης. Ἡ ἐξό-
διος ἀκολουθία ἐψάλη στόν ἱ. Ν. Ἁγ. Ἀπο-
στόλων Νικαίας, προεξάρχοντος τοῦ Μη-
τροπολίτου Νικαίας κ. Ἀλεξίου. Προσλα-
λιά ἀπηύθυνε ὁ ἱεροκήρυξ ἀρχιμ. Δανιήλ Ἀεράκης. Τόνισε τά ἐξῆς:

Ὁ μακαριστός Νικόλαος Κλημεντί-
δης ἦταν καρπός εὐλογημένης ρίζας. Ἡ
οικογένειά του, ἀπό τούς ξεριζωμένους
τῶν ἀλησμόνητων μικρασιατικῶν πα-
τρίδων, ρίζωσαν μέσα του τήν πίστι στόν
Χριστό καί στήν Ἐκκλησία.

• Ἡ ρίζα τῆς χριστιανικῆς του πορείας
ποτίστηκε μέ τό λόγο τοῦ Θεοῦ. Ἦταν ἐ-
ραστής τοῦ λόγου τῆς Ἐκκλησίας. Τόν
ἐνθυμοῦμαι πρό πεντηκονταετίας καί
πλέον νά τρέχη ἀπό τούς πρώτους ἀκροα-

τές τοῦ φλογεροῦ τότε ἱεροκήρυκος Ἀ-
θηνῶν πατρός Αὐγουστίνου Καντιώτου.

• Ποτίστηκε μέ τή μελέτη τῆς Γρα-
φῆς καί μέ τή συναναστροφή στούς κύ-
κλους ἱεραποστολικῶν Ἀδελφοτήτων.

• Ποτίστηκε μέ τήν ἀνελλιπή σπουδή
του στή λειτουργική σύναξι, ἀπό ὅπου
ρουφοῦσε τή χάρι τῶν θείων μυστηρίων.

• Ποτίστηκε ἡ εὐλογημένη ρίζα του
καί ἀπό τό ζῆλο του, πού προσείλκυε τή
δωρεά τοῦ Χριστοῦ.

Ἐγινε εὐλογημένο δένδρο ὁ ἀγαπη-
τός Νικόλαος. Καί ἀπέδωσε στά ἐξήντα
χρόνια δραστηριότητας εὐκλεεῖς καρπούς.

• Καρπός του ἡ χριστιανική του οἰκο-
γένεια. Μπόλιασε τά παιδιά του μέ τήν
πίστι στό Χριστό.

• Καρπός του οἱ χιλιάδες μαθητές, πού
τόν ἀξίωσε ὁ Θεός νά ἔχη ὡς ταλαντοῦ-
χος καί ἔνθερμος διδάσκαλος. Προσπα-
θοῦσε νά μεταλαμπαδεύη στά παιδιά τό
φῶς τῆς Πίστεως στόν Χριστό.

• Καρπός του ἡ προσφορά του ὡς κα-
τηχητοῦ καί ὡς κυκλάρχου. Προετοιμα-
ζόταν νά μεταδίδη λόγια οἰκοδομῆς καί
σέ μικρούς καί σέ μεγάλους.

• Καρπός του ἡ προσφορά του στό
ἔργο τῆς Μητροπόλεως Νικαίας.

• Καρπός του ἡ ἀνιδιοτελής ἐργασία
του στίς κατασκευαστικές τῆς Μητροπό-
λεως Νικαίας καί στίς Φυλακές Κορυ-
δαλλοῦ, ὅπου τά τελευταία χρόνια ἔψαλλε
καί διέδιδε λόγια παραμυθίας.

Καί τώρα ἦρθε ἡ ὥρα, τό εὐλογημένο
δένδρο, πού λέγεται Νικόλαος Κλημεν-
τίδης, ἀπό τό φυτώριο τῆς γῆς νά μετα-
φυτευθῆ στόν κήπο τοῦ παραδείσου.

Ἐκεῖ, πιστεύουμε, ὅτι θά ἀπολαύση
τούς γλυκύτατους καρπούς τῆς αἰώνιας
βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Πρωτοπόρος στό γυναικεῖο χῶρο

† Μαρίκα Κοκκινάκη

Στίς 20 Δεκεμβρίου 2018 ἐκοιμήθη ἡ
θεολόγος Μαρίκα Κοκκινάκη. Ἀπό τίς

Ἐλεύθεροι ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΙ

Ὁ Ἐμμανουήλ

Γινε ὁ Θεάνθρωπος Ἐμμανουήλ. Μαζί μας ὁ Θεός. Μέσα στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ κατοικεῖ ὅλη ἡ Θεότητα. Ἄλλά

.....
πρῶτες μαθήτριες τοῦ ἱεροκήρυκος π. Αὐγουστίνου Καντιώτη στό Γρεβενά (1947), ἀφιερώθηκε στό ἔργο τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ. Ἐργάστηκε πάνω ἀπό ἐξήντα χρόνια σέ ἀγιογραφικούς κύκλους καί κατηχητικά, κυρίως στή Φλώρινα. Χρημάτισε καθηγήτρια θεολόγος. Σοβαρή καί δυναμική, ἔφερε καρπούς πολλούς.

Στή δοκιμασία τοῦ γήρατός της τήν διακόνησε ἡ Ἀδελφότητα «Χριστ. Ἐλπίς» στό Φίλυρο Θεσ/νίκης, τῆς ὁποίας ἦταν ἀπό τά παλαιότερα μέλη.

Ἄγωνιστής θεολόγος

† Βασίλειος Παπανικολάου

Στίς 19 Δεκεμβρίου ἔφυγε γιά τούς οὐρανοῦς ὁ γνωστός στή Λάρισα καθηγητής θεολόγος Βασίλειος Παπανικολάου. Μαθητής τοῦ ἱεροκήρυκος π. Αὐγουστίνου Καντιώτη, ἀπό τήν ἐποχή πού ὑπηρετοῦσε ὡς στρατιωτικός ἱεροκήρυκας στό Β' Σῶμα Στρατοῦ (1949).

Ὁ Βασίλειος Παπανικολάου ὑπηρετήσε ὡς ἱεροκήρυκας καί καθηγητής.

Ἀκολούθησε πιστά τόν ἅγιο ἐπίσκοπο, τόν Μητρ. Λαρίσης Θεολόγο. Ὑπεραμύνθηκε μέχρι τέλους τοῦ δικαίου.

Ἦταν πρόεδρος τοῦ Ὁρθοδ. Συλλόγου «Σάπφειρος», πού ἱδρυσε ὁ π. Αὐγουστίνος.

Ἡ Λάρισα, καί μέ τήν κοίμησι τοῦ ἐπίσης σπουδαίου καί χαριτωμένου θεολόγου Κωνσταντίνου Ἀθανασοπούλου, στερήθηκε δύο μεγάλων λαϊκῶν ἱεραποστόλων. Πιστεύουμε νά χαίρωνται καί οἱ δύο στή μακαριότητα τῶν ἁγίων.

καί ὅλη ἡ ἀνθρωπότητα. Μαζί μας ὁ Θεός. Ὅπου καί ἂν πηγαίνη, ὅ,τι καί ἂν ἐνεργῆ, μᾶς ἔχει ὅλους μαζί Του. Χωρίς ἐμᾶς δέν προχωρεῖ. Μᾶς ἔχει ἀγκαλιάσει. Μᾶς ἔχει φορτωθῆ. Μᾶς ἔχει προσλάβει. «Πεφανέρωται, μορφωθείς τό καθ' ἡμᾶς καί θεώσας τό πρόσλημμα».

• Ἐμμανουήλ! Εἶναι καί ὁ δικός μας Ἐμμανουήλ. Τί παρήγορη σκέψις! Μαζί μας ὁ Θεός. Μᾶς τό ὑποσχέθηκε, ὅταν θά ἔφευγε γιά τούς οὐρανοῦς, ὅπου καί ἐκεῖ μαζί μας εἶναι, μέ τήν Ἀνάληψί Του: «Καί ἰδοῦ ἐγώ μεθ' ὑμῶν εἶμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος». Ζοῦμε τήν κοινωνία τοῦ Θεοῦ. «Ποῦ νά πορευθῶ;» καί νά μήν εἶναι μαζί μου καί ὁ Χριστός;

• Τόν βλέπω, κι ὅταν ἀμαρτάνω. Μοῦ ρίχνει σωτηριῶδες βλέμμα: «Παιδί μου! Γιατί; Γιατί ἀφέθηκες μόνος σου; Ἐλα πάλι κοντά μου. Ἐγώ τό χέρι μου τ' ἀπλώνω. Δός μου καί σύ τό δικό σου».

• Μαζί μας ὁ Χριστός. Κι ὅταν ἡ θλιψις καί ἡ μοναξιά σέ δέρνουν ἀλύπητα, μή ξεχνᾶς· εἶναι μαζί σου ὁ Χριστός. Δέν ὑπάρχει Χριστός μόνος Του. Μόνο μέ σένα καί μέ μένα ὑπάρχει.

• Ὁ Θεός ἔδωσε στούς ἀνθρώπους τόν μοναδικό Του Υἱό, γιά νά ξαναγίνουν οἱ ἀνθρωποὶ διά τοῦ Ἐμμανουήλ (=μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός) κοινωνοί τοῦ Θεοῦ. Μόνος, μέ τόν Ἰησοῦ Χριστό, γιά νά εἶναι κανεῖς μέ ὅλους!

• Γι' αὐτό καί στήν πορεία μας πρός τούς δικούς μας Ἐμμανοῦς, πρός τούς δικούς μας οὐρανοῦς, Τόν ἱκετεύουμε: «Μεῖνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι κέκλικεν ἡ ἡμέρα» (Λουκ. κδ' 29). Μεῖνε μαζί μας, Κύριε! Ἡ μέρα τελειώνει. Ἡ αἰωνιότητα μᾶς περιμένει. Μαζί μας, Κύριε, στή γῆ, μαζί μας, ἀπείρως περισσότερο, στούς οὐρανοῦς. Ἀμήν.

Σπουδαῖος Ἕλληνας

(ἐπιστολή σέ ἐφημερίδα)

Μέ τή λήξη τοῦ 2019, λήγει καί ἡ θητεία ἑνός σπουδαίου Ἕλληνα, πού προΐσταται ἑνός σπουδαίου θεσμοῦ. Θεσμοῦ, πού παίζει, πρέπει νά παίζει, ἕναν σπουδαῖο ρόλο στά πνευματικά, πολιτισμικά θέματα, ἀλλά ἀκόμα, καί γιατί ὄχι, στά πολιτικά ἀπό τή θέση τοῦ κρίνοντος. Πρόκειται γιά τήν **Ἀκαδημία Ἀθηνῶν**. Ἰδιαιτέρως ὁμως καταλυτικός πρέπει νά εἶναι ὁ ρόλος τοῦ θεσμοῦ στά θέματα τῆς ἑλληνικῆς ἀνθρωπιστικῆς παιδείας, στήν ἑλληνική γλώσσα καί σέ κάθε τι, πού διακρίνει τόν Ἕλληνα καί τόν κἀνει νά ξεχωρίζει ἀπό τοὺς ἄλλους λαούς.

Ὅσο σπουδαία θεωρεῖται ἡ δράση τοῦ σπουδαίου Ἕλληνα, οἱ πράξεις του καί οἱ ὀμλίες του, ἄλλο τόσο ἐνοχλεῖ. Δέν εἶναι ὁ μόνος πού ἐνοχλεῖ. Στήν ἐποχή μας ὅσοι μιλοῦν γιά τήν ἑλληνική γλώσσα, γιά τήν παιδεία, τήν ὀρθοδοξία καί τίς παραδόσεις μας, ἐνοχλοῦν μιά μερίδα ἀνθρώπων. Καί ὅταν μιά προσωπικότητα δέν μποροῦν νά τήν χτυπήσουν εὐθέως, τήν χτυποῦν ἔμμεσα: «Δέν κάνει νά εἶσαι ἐκεῖ, δέν ἀνήκεις σ' αὐτό τό θεσμό, ἐσύ εἶσαι μηχανικός, τί θέλεις ἐκεῖ, κοντά σ'

αὐτούς, πού ἀνήκουν στίς τάξεις τῶν γραμμάτων καί τῶν καλῶν τεχνῶν καί τῶν πολιτικῶν καί ἠθικῶν ἐπιστημῶν...».

Ναί, αὐτό εἶναι! Δέν τολμοῦν νά τά βάλουν εὐθέως μέ μιά τόσο πολυσχιδῆ προσωπικότητα, μέ ἕνα σπουδαῖο ἐπιστήμονα, μεγάλο ἀθλητή, πνευματικό δάσκαλο, ἀκαδημαϊκό, τόν Πρόεδρο τῆς Ἀκαδημίας σήμερα, τόν **Ἀντώνη Κουνιάδη**, πού ὀμιλεῖ καί γιά τά αἰώνια, τά ἀναλλοίωτα, αὐτά πού καθορίζουν τήν ταυτότητά μας, πού βρίσκονται μέσα στήν ψυχή μας, πού διασώζονται μέσα στοὺς ἤχους καί στά νοήματα τῆς μοναδικῆς μας γλώσσας, πού καθρεφτίζονται στήν ἱστορία καί τοὺς ἀγῶνες μας.

Ὁ Ἀντώνης Κουνιάδης τολμᾷ νά μιλάει γιά ὅλα ὅσα οἱ περισσότεροι κουβαλοῦμε μέσα στήν ψυχή μας. Καί ἴσως γι' αὐτό ἐνοχλεῖ ὀρισμένους τόσο... Ἀλλά δέν πειράζει, γιατί αὐτοὶ πού ἐμπνέονται ἀπό τό ἦθος καί τό ἔργο του, εἶναι ἀσύγκριτα περισσότεροι.

Νίκος Παπαποστόλου

«Καθημερινή», 22 Δεκ. 2018.

† Ὁ Σιατίστης γιά τή Μακεδονία

Γίς 13 Ἰανουαρίου ἀνεχώρησε γιά τήν οὐράνιο βασιλεία ὁ σεμνός ἐπίσκοπος **Παῦλος (Ἰωάννου), Μητροπολίτης Σιατίστης**. Μικρή ἡ Σιατίστα τῆς Δυτ. Μακεδονίας. Τήν ἔκανε ξακουστή ὁ ἐπίσκοπός της!

Ἄν ἡ ἀρχή τῆς διακονίας τοῦ ἐπισκόπου Παύλου σημαδεύτηκε μέ τοὺς κοινωνικούς ἀγῶνες του στό **Μαντούδι** τῆς Εὐβοίας στό πλευρό τῶν ἀδικουμένων ἐργατῶν τῶν μεταλλίων Σκαλιστήρη, τό τέλος τῆς ἐπίγειας ὁμολογίας του σημαδεύτηκε ἀπό τό κύκνειο ἄσμα του. Εἶναι τά ὅσα διακήρυξε γιά τό **Δημοιήφισμα**, πού ἔπρεπε καί πρέπει νά γίνῃ γιά τό θέμα τῆς Μακεδονίας. Τό δημοσιεύουμε:

«*Ἡ συμφωνία τῶν Πρεσπῶν σέ τίποτα δέν ἐξυπηρετεῖ τήν Ελλάδα. Ἄν κάποιος ἐξυπηρετεῖται, εἶναι τά Σκόπια, ἀλλά οὔτε καί αὐτά. Ἐξυπηρετεῖται κυρίως τό παιχνίδι ἢ μάλλον ὁ ἀνταγωνισμός τῶν Μεγά-*

ΙΩΑΝΝΗΣ ὁ ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

Κωδικός
01-1323

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ἰδιοκτήτης: Σύλλογος «Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής»

Υπεύθυνος ἐκδόσεως: Ἀγγελ. Μπότζιου
Χριστοκοπίδου 12 - 105 54 - Ἀθήνα

www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα: 2103212713 & 2109765440

e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

Υπεύθυνος Τυπογραφείου:

B. Μπουζάλας. 25 Μαρτίου 124, Περιστερί

Ἐτησία συνδρομή:

Ἐσωτερικοῦ 10 €. Κύπρου 20 €.

Ἐξωτερ.: Εὐρώπης 20 €. Ἀμερικῆς: δολ. 25.

Καναδᾶ καί Αὐστραλίας: δολλάρια 30.

Ἐπιταγές καί ἐπιστολές:

Περιοδικό «Βαπτιστής»

Χριστοκοπίδου 12, 105 54, Ἀθήνα.

λων Δυνάμεων και κανείς άλλος. Για την Πατρίδα μας όμως ή συμφωνία των Πρεσπών έχει ένα άλλο μειοδοτικό στοιχείο. Την απόλυτη **περιφρόνηση του Λαού**. Στα Σκόπια τουλάχιστον έγινε Δημοψήφισμα. Κατά την ελληνική Κυβέρνηση όμως ο Έλληνικός Λαός είναι ανώριμος! Δέν του επιτρέπεται να εκφράσει τη γνώμη του. Αυτό μπορεί να συμβαίνει στις Δημοκρατίες, αλλά εμείς δέν έχουμε **Δημοκρατία!** Πόσο δίκαιο είχε ο μακαρίτης ο Γιάννης ο Τσαρούχης, όταν πριν πολλά χρόνια ένα βραδάκι στην Χαλκίδα έλεγε: “Η Ελλάδα πέρασε πολλές κατοχές. Η χειρότερη από όλες είναι η ελληνική κατοχή”.

Ξέρω την αντίδραση του εξουσιαστικού κατεστημένου. “Κάνεις πολιτική, δέν σου επιτρέπεται!” Λάθος. Μέ την γραφίδα μου υπερασπίζομαι **την Πατρίδα μου**. Γίνομαι ή φωνή των συμπολιτών μου, των ανθρώπων του ποιμνίου μου. Ίσως μέ ερωτήσετε: “Και εμείς είμαστε προδοτές;”.

Σας απαντώ λοιπόν ευθέως. Σήμερα πιστεύω, ότι έχετε κάνει μεγάλο λάθος μέ αυτή τη συμφωνία των Πρεσπών. Πιστεύω, ότι είσθε σέ λάθος δρόμο. Σας τό φωνάζει όλος ο λαός. “Αν όμως την ψηφίσετε και αυτά πού φοβόμαστε όλοι εμείς έλθουν στην Πατρίδα μας, τότε θά σας τό πούμε ξεκάθαρα, ότι υπογράψατε μία **συμφωνία προδοτική** για την Πατρίδα. Εμείς σας προτείνουμε να μοιραστείτε την ευθύνη της απόφασης μέ τον Λαό. Σας προτείνουμε **Δημοψήφισμα**, έδω και τώρα. Δέν είναι οί κάτοικοι της γειτονικής χώρας ώριμότεροι των Ελλήνων. Άλλιώς εκφράζετε περιφρόνηση άπέναντι στό Λαό. Μακάρι να σας φωτίσει ο Θεός αυτή την έσχατη ώρα».

Έλεύθερα βολτάρει ο αρχιδολοφόνος!

Εί πάλι σέ άδεια ο άρχιτρομοκράτης και αρχιδολοφόνος **Κουφοντίνας**, άπό τους έγκεφάλους της «17 Νοέμβρη». Νάσαι καλά ο νόμος Παρασκευοπούλου, πού παρέχει τό δικαίωμα να κυκλοφορούν έλεύθερα δολοφόνοι μέ πολλάκις ισόβια. Είναι ή έκτη άδεια, πού σέ λίγο διάστημα παίρνει ο Κουφοντί-

νας, αυτή τη φορά για να περάση έξω άπό τη φυλακή την Πρωτοχρονιά!

● Και φυσικά κανείς δέν θά διαμαρτυρόαν για κάποια συμπάθεια σέ κατάδικο, πού όμως έχει **μετανοήσει** για τά ειδεχθή έγκλήματά του, πού έχει ζητήσει, έστω μία συγγνώμη, άπό τούς συγγενείς των άθώνων θυμάτων του. Άλλ’ ο Κουφοντίνας δέν μεταμελείται. Καμαρώνει για τον άρχηγικό του ρόλο στην άγρια δολοφονία δεκάδων ανθρώπων!

● Στην τελευταία του έξοδο (έξαήμερη άδεια) ο Κουφοντίνας αύξησε τά... δικαιώματά του! Βόλταρε γύρω άπό τό Σύνταγμα, ιδίως στους τόπους, όπου έν ψυχρώ είχε δολοφονήσει άνυποψίαστους πολίτες. Σύντροφό του είχε κορυφαίο στέλεχος του «**Ρουβίκωνα**»! Ο «**Ρουβίκωνας**», ως γνωστόν, δέν φαίνεται να ένοχλή τούς κρατούντες! Όταν βλέπουμε, λοιπόν, τον άρχιρουβίκωνα συντροφιά μέ τον αρχιδολοφόνο της «17 Νοέμβρη», πώς να μή θυμηθούμε την παροιμία: «**Ράβδος έν γωνία, άρα βρέχει**»;

● Ο άρχιτρομοκράτης, ο δολοφόνος,

ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ
ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ



Έπισκεφθήτε τό Βιβλιοπωλείο μας

Έθν. Άντιστάσεως (Βασ. Όλγας) 103
172 36 Άγιος Δημήτριος (Μπραχάμι)
Τηλ. **2109765440**
www.agiosbooks.gr
e-mail: agiosbooks@gmail.com

Θά βρήτε **βιβλία**:

- Τήν ΑΓ. ΓΡΑΦΗ
 - Λειτουργικά και Έρμηνευτικά
 - Άπολογητικά και Άντιαρειτικά
 - Διηγήματα και Νεανικά-Παιδικά
 - Βυζαντ. Μουσικής και Λογοτεχνικά
 - Κηρυκτικά-Κατηχητικά Βοηθήματα
 - Όλα τά βιβλία του π. Δανιήλ Άεράκη
- Έκκλησιαστικά είδη:**
- Είκονες ξύλινες και σέ χαρτί.

πού έκτέλεσε μέ τό χέρι του έντεκα (11) άνθρωπους, καταδικασμένος σέ έντεκα (11) φορές ισόβια, βολτάρει ελεύθερος, άφου πρός τό παρόν δέν είχε άλλο τρόπο νά περάση τίς έξι μέρες τής άδείας!

- Άμετανότητος, άγέρωχος, σκληρός, μέ ισχυρή έπιρροή στά στρώματα σημερινών αναρχικών καί τρομοκρατών! Πώς νά μή φοβάται κάθε φιλήσυχος πολίτης, μήπως κάποια άδεια του Κουφοντίνα καί τών έν φυλακή συντρόφων του σημανή καί τό **άδειασμα** κάποιου όπλου στό κεφάλι Έλληνα ή ξένου;

Κάλαντα στά δόντια σκύλου!

Κήρε τό τρίγωνό του τό μικρό κοριτσάκι καί πήγε παραμονή Πρωτοχρονιάς νά πη τά κάλαντα. Συνωδευόταν άπό τόν πατέρα του καί τή μεγαλύτερη άδελφή του. Μπήκαν στό κατάστημα γιά τά **κάλαντα**. Ένας **σκύλος** του καταστήματος άγρίεψε μόλις άκουσε τά τρίγωνα! Ρωτάει ό πατέρας: «*Τό σκυλί δαγκώνει*». Καί παίρνει τήν καθησυχαστική άπάντησι άπό τούς ύπευθύνους του καταστήματος: «*Μή φοβάστε! Δέν ένοχλει κανένα...*»!

Σέ λίγο τό κεφαλάκι του κοριτσιου βρέθηκε στά δόντια του σκύλου! Έτρεξαν νά γλιτώσουν τή μικρούλα. Μά ήδη ό σκύλος είχε βάσει βαθείά τά **δόντια** του στά **τρυφερά μάγουλα** του παιδιου.

- Πέρασε δύσκολες μέρες τό παιδί στό νοσοκομείο. Τό προσωπάκι του παραμορφωμένο.

- Μά πίο παραμορφωμένοι είναι όσοι έτρεξαν νά ύπερασπιστούν τό... σκυλί! Είναι οί λεγόμενες **ζωοφιλικές οργανώσεις**. Τά σκυλιά, ναι τά σκυλιά, γιά τά μέλη τών οργανώσεων αυτών, έχουν μεγαλύτερη άξία άπό τά παιδιά!

- Μία Άνώτερη Σχολή στό **Μαρούσι** έβαλε λουκέτο. Αίτία; Δέκα περίπου σκυλιά περιφέρονται άνενόχλητα στό άλσύλιο τής Σχολής καί όρμάνε σέ σπουδαστές καί καθηγητές, πού προσέρχονται στη Σχολή. Η διεύθυνσις τής σχολής έχει κάνει παντού διαβήματα, καί στό

ύπουργείο καί στό δήμο καί στην άστυνομία. Όλοι προσκρούουν στό νόμο, πού δίνει δικαίωμα στις **ζωοφιλικές οργανώσεις** νά ύπερασπίζονται τά άγρια ένστικτα τών σκύλων!!!

- Μιά κοινωνία, πού ύπερασπίζεται τά άγρια ένστικτα τών σκυλιών καί παραδίνει στη σφαγή έκατοντάδες παιδιά (μέ τίς **έκτρώσεις**), μιá τέτοια κοινωνία, τό λιγώτερο, έχει καταπτήσει διεστραμμένη συμμορία, ζούγκλα άνθρωπομόρφων θηρίων!

Βόμβα στην τσέπη τών παιδιών!

Ξερράγη στην τσέπη 15χρονου στην Κρήτη τό **κινητό** του! Συνέβη τή μέρα τών Χριστουγέννων. Πρόλαβε καί πέταξε τό «μπουφάν» του. Σπάνιο φαινόμενο λένε οί ειδικοί.

- Συνηθισμένο όμως τό γεγονός: Κάθε σύγχρονο κινητό μέ δυνατότητες πρόσβασης στό **διαδίκτυο**, είναι βόμβα στην τσέπη τών περισσοτέρων παιδιών καί έφήβων. Τινάσσει στον άέρα τό μυαλό τους, τήν άθωότητά τους, τήν όμαλή λειτουργία του έγκεφάλου τους. Μέχρι καί δέκα ώρες ήμερησίως είναι κολλημένα τά σύγχρονα νιάτα στό διαδικτυακό κινητό ή στό ίντερνέτ του ύπολογιστή.

- Άς ύποχρεωθούν οί προμηθεύοντες σέ άνήλικα παιδιά κινητά - βόμβες, νά αναγράφουν άπ' έξω: **Κίνδυνος-θάνατος!**

Όσοι μπορούν, άς στείλουν τά 10 ευρώ καί γιά τό 2019

Οί φίλοι αναγνώστες άς στείλουν τή συνδρομή (10 ευρώ) καί γιά τό έτος 2019.

- Στο λογαριασμό:

0026.0236.39.0100353548 EUROBANK.

IBAN: GR 7902602360000390100353548

- Στο λογαριασμό:

123002002008865 ALPHA BANK.

IBAN: GR 120140 1230 1230 0200 2008 865

- Ταχυδρομικά στη διεύθυνσι: «**Βαπτιστής**», **Χριστοκοπίδου 12, 10554, Άθήνα.**

- Του έξωτερικού τό έμβασμα στό όνομα «**Βαπτιστής**» (χωρίς τή λέξι Περιοδικό).

Τηλ.: **2103212713 - 2103212107.**